

فرشاد عادل

کارشناس مسائل بین‌الملل

رو بای توسعه در آسیا موضوعی است که پس از مواجهه شرقی‌ها با مدرنیسم غربی و دستاوردهای اروپایی‌ها در حوزه‌های مختلف فکری و صنعتی، همواره مطرح بوده. آسیا به‌رغم برخورداری از سابقه درخشان تمدنی و فرهنگی در تاریخ، طی چند قرن اخیر همواره خود را نیازمند به‌غرب احساس کرده و تنها طی دهه‌های اخیر بود که جریان‌هایی در آسیا به منظور خارج شدن از سایه سنگین غرب شکل گرفت. تلاش‌های مختلفی که در برخی موارد به نتیجه رسیده‌اند و در موارد بیشتری بی‌نتیجه باقی مانده‌اند و همچنان اسطوره توسعه در ذهن بسیاری از شرقی‌ها با الگو برداری از غرب گره خورده است، اما شاید عدم توفیق عمده کشورهای آسیایی در دستیابی به توسعه‌ای فراگیر در ساخت‌های فکری، علمی و صنعتی ریشه در فقدان الگویی متناسب با سابقه تمدنی و روح شرقی کشورهای آسیایی داشته باشد. بر همین اساس کشورهای نظیر چین با درک این مساله در تلاش‌اند تا به وسیله بازیابی عناصر تمدنی شاخص شرق نظیر راه ابریشم، به ارائه ابتکارات و محصولات فکری منحصر به‌فردی بپردازند که این فقدان را جبران کنند؛ چراکه ارائه محصولات فکری به جهان در عصر کنونی امری مهم برای قدرتهای نوظهور به شمار می‌رود و این امکان را فراهم می‌کند که با تولید روایت و ادبیات علمی از الگوی آسیایی پیش‌رفت، به شکل دهی دورانی جدید بپردازند. ایران نیز به عنوان یکی از مهم‌ترین تمدن‌های آسیایی، برای ایفای نقش در دوران جدید و تثبیت جایگاه خود در نظم نوین در حال شکل‌گیری، باید در این صحنه حضور داشته باشد و محصولات فکری منحصر به‌فردی که حاصل تلاش و بینش ایرانی به همکاری‌های منطقه‌ای و بین‌المللی است را به جهان عرضه کند. ذهنیت پهنه‌ای را می‌توان یکی از ایده‌هایی دانست که به عنوان یک چارچوب نظری برای تحلیل روندها و رخداد‌های بین‌المللی و نیز آینده پژوهی در خصوص شیوه نقش‌آفرینی قدرتهای شرقی در نظم جدید جهانی کاربرد دارد و به عنوان یک محصول فکری و نگرشی منحصر به‌فرد قابل ارائه به جهان است. ذهنیت پهنه‌ای را می‌توان نگرشی دانست که روح همکاری‌های آسیایی را شکل می‌دهد. در ذهنیت پهنه‌ای، سرتاسر پهنه آسیا به عنوان یک کلیت به هم پیوسته در نظر گرفته می‌شود. به‌رغم تکثر تمدن‌های موجود در پهنه آسیا، پیوندهای ناگسستنی و اثرگذاری مستقیمی میان این تمدن‌ها وجود دارد و ارتباطات معناداری را می‌توان میان این تمدن‌ها یافت که این مساله خود حاصل پیوستگی جغرافیایی در پهنه آسیاست. منطقه آسیا آکنده از دشت‌ها و بیابان‌هایی است که توسط کوه‌ها احاطه شده‌اند و در میان این کوه‌ها گذرگاه‌های طبیعی‌ای مانند رودها و دره‌ها هستند که نقاط محصور شده را به یکدیگر متصل می‌کنند. این گذرگاه‌های طبیعی در شکل‌های مختلفی نخستین کریدورهایی بودند که انسان‌های ساکن در آسیا از آنان عبور کرده‌اند و پس از قرن‌ها به مرور تبدیل به راه‌هایی شدند که به منظور ارتباطات تجاری و تردد کاروان‌ها مورد استفاده قرار گرفتند. راه ابریشم پرآوازه‌ترین نمونه از این نوع راهاست که با شاخه‌های مختلفی موجب ارتباط مستمر میان شهرهای آسیایی بود و مهم‌ترین تحولات آسیا در آن رقم خورد است. این راه‌ها که بر اساس آزمون و خطای تاریخی و در بستر کریدورهای طبیعی کشیده شده‌اند، از قدمتی هزاران ساله برخوردارند و بعضاً امروز نیز مورد استفاده هستند. به عنوان مثال کریدور شرق به غرب ایران که خراسان را به استان‌های غربی ایران متصل می‌کند از جمله راه‌هایی است که می‌توان قدمت آن را چندین هزار سال دانست. این مسیر تقریباً همان مسیری است که امروز نیز مورد استفاده است. راه‌هایی که بر اساس کریدورهای طبیعی در آسیا شکل گرفته‌اند مسیرهایی بوده‌اند که پیش از وجود شهرها در آسیا وجود داشتند و ساکنان پهنه آسیا با عبور از آنها به نقاط رسیده‌اند که بعدها تبدیل به مراکز تجمع جمعیت و شهرهای بزرگی شده که تمدن‌های بزرگی را شکل داده‌اند. ذهنیت پهنه‌ای با مبنا قرار دادن این هم‌سنگ‌های تمدنی میان کشورهای آسیا که در تاریخ این کشورها ریشه دارد، تحولات منطقه‌ای در آسیا را بر تمام کشورهای پهنه آسیا اثرگذار می‌داند. در چنین نگرشی پهنه آسیا به عنوان یک مجموعه از کشورها در نظر گرفته می‌شود که در این مجموعه هیچ کشوری نمی‌تواند به شکل کاملاً مستقل از همسایگانش عمل کند؛ چراکه به دلیل پیوندهای جغرافیایی و تمدنی ناچاراً از تحولات کشورهای پیرامون خود تأثیر می‌پذیرد. به همین سبب و بر اساس ذهنیت پهنه‌ای، توسعه در آسیا تنها زمانی تحقق پیدا خواهد کرد که تمامی کشورهای پهنه آسیا به صورت یکسان از حداقل‌های لازم به منظور دستیابی به توسعه برخوردار باشند. بر اساس این ذهنیت هیچ‌یک از کشورهای آسیایی بدون در نظر گرفتن تهدیدات موجود در پیرامون خود و رفع آنها نمی‌توانند در بلند مدت به رشد خود ادامه دهند، چراکه جنگ، ناآرامی، قطعی و مهاجرت و چالش‌هایی از این قبیل در محدوده پیرامونی کشورهای آسیایی می‌تواند بر روند رشد این کشورها اثرگذار باشد.

سفیر کشورمان در ریاض اعلام کرد که ایران آماده همکاری با عربستان و همه طرف‌های ذی‌ربط منطقه‌ای و بین‌المللی برای حمایت از ملت فلسطین است. «علیرضا عنباتی» سفیر جمهوری اسلامی ایران در عربستان سعودی در سخنانی اعلام کرد که تهران آماده همکاری با عربستان برای حمایت از ملت فلسطین است. عنباتی اظهار داشت: تهران از هر ابتکار یا اقدام جمعی برای آتش‌بس در نوار غزه و جلوگیری از گسترش دایره جنگ ناعادلانه علیه مردم بی‌دفاع فلسطین و نیز ممانعت از تشدید ویرانی‌ها و کشتار و قتل عام کودکان در غزه حمایت می‌کند. سفیر کشورمان در ریاض افزود: جمهوری اسلامی ایران با همکاری پادشاهی عربستان سعودی، طرف‌های ذی‌ربط و سازمان‌های منطقه‌ای و بین‌المللی آماده ایفای نقش مؤثر در شکل‌گیری موضوع واحد ضد اشغال‌گران و حمایت از ملت فلسطین است. وی تأکید کرد که جمهوری اسلامی ایران در نشست وزرای خارجه در سازمان همکاری اسلامی که مدتی قبل در جده برگزار شد مشارکت کرد که در چارچوب نقش تهران در حمایت از آرمان فلسطین بود.

کلید سازمان منطقه آزاد تجاری – صنعتی مازندران به مجیدرضا فولادی، مقام عزل شده نهاد ریاست جمهوری رسید؛ منطقه آزادی که به تازگی به همراه سرخس و دوغارون به جمع مناطق آزاد تجاری ایران اضافه شدند و تعداد این مناطق را به عدد ۱۰ رساندند. در شرایطی که مناطق آزاد کشور دچار چالش‌های اقتصادی عدیده‌ای است و چاره این مشکل، نیازمند به‌کارگیری نیروهای توانمندتر است، انتصاب عجیب در منطقه آزاد تجاری – صنعتی مازندران سؤالاتی را پدیدار کرده است؛ البته این انتصابات مسبوق به سابقه است. این عجایب این را باید اضافه کرد که کسی به عنوان متولی مناطق آزاد منصوب شده که از اساس با توسعه مناطق آزاد مخالف است و توسعه این مناطق را برخلاف اقتصاد مقاومتی می‌داند؛ لذا انتصاب اخیر در منطقه آزاد مازندران از سوی حجت‌ا... عبدالملکی – یکی از مهم‌ترین منتقدان افزایش تعداد مناطق آزاد– چندان بعید نبود. عبدالملکی خود پیش از اینکه ردای دبیری شورایعالی مناطق آزاد را به تن کند، خطاب به نمایندگان مجلس در انتقاد از افزایش تعداد مناطق آزاد نوشته بود: «ایجاد هشت منطقه آزاد جدید را با همکاری هم تصویب کردید. دمتان گرم، از اختیاراتی که مردم در اختیارتان گذاشتند، استفاده نکردید.» حال در چنین شرایطی، سه منطقه آزاد جدید سرخس، دوغارون و مازندران نیز به مناطق آزاد سابق اضافه شده و مسئولیت هماهنگی آن به گردن حجت عبدالملکی افتاده است. انتقاد عبدالملکی البته تنها به ماجرای افزایش تعداد مناطق آزاد نبود. وی در یوتیوبی صراحتاً اعلام کرده بود: «مناطق آزاد لطمه‌بزرگی به عملکرد و فرهنگ اقتصادی کشور بوده انتظار می‌رفت مجلس در برابر خواسته غیرمنطقی افزایش هفت منطقه آزاد جدید مقاومت کند.» این اظهارات نشان می‌دهد عبدالملکی نه تنها مخالفان مناطق آزاد است که حتی عقبه‌ای نیز در این حوزه ندارد.

منطقه آزاد مازندران به دست چه کسی افتاد؟

عبدالملکی در شرایطی سکان دبیرخانه مناطق آزاد و تجاری ایران را بر عهده گرفته که هشت ماه به بهانه جذب سرمایه‌گذار خارجی، سفرهایی داشت و حالا در رویداد «کیش اینوکس» یاد شد تولید و مهار تورم افتاده است؛ عبدالملکی نیز همچون اسلافش، ادعای مثبت شدن تراز تجاری مناطق آزاد را برای چندمین بار تکرار کرد، در حالی که همان منطقه آزاد کیش که میزبان رویداد اینوکس بود، سخت‌ترین شرایط تولید و صادرات را دارد. عبدالملکی که گمان می‌برد دست پر از سفرها برگشته و صدها میلیارد دلار از امارات، چین، ارمنستان، سلیمانیه، قطر و... برای مناطق آزاد و دولت سیزدهم جذب سرمایه‌گذاری کرده(!)، حالا در ماه‌های پایانی سال جاری یادش افتاده که شعار امسال «مهار تورم، رشد تولید» بوده گفته: «تولید در کنترل تورم و خلق درآمد برای کشور نقش ویژه دارد!» حال چنین شخصی در شرایطی که منطقه آزاد مهمی همچون منطقه آزاد مازندران در حال شکل‌گیری است با این ذهنیت، یک فردی را مسئول امور اجرایی این منطقه می‌کند که سبقتی در این حوزه ندارد. حجت عبدالملکی در جایگاه دبیر شورای عالی مناطق آزاد، حجت‌الاسلام فولادی را به‌عنوان دبیر اجرایی منطقه آزاد مازندران منصوب کرده است. اگرچه کمتر کسی فولادی‌رامی شناسد، اما با عقبه دیدگاه‌های به خصوص اقتصادی عبدالملکی به خوبی آشناست، دیدگاه‌هایی که بارها برای وی حاشیه‌ساز نیز شده است. عبدالملکی در حالی

دست به چنین انتصابی زده است که امروز برخی از متخصصان حوزه مناطق آزاد از گود خارج شده‌اند و کمترین همکاری را با دولت ندارند و نسبت به عملکرد این مناطق انتقاد دارند. این انتصاب متخضت نیست بر چه مبنا و ملاحظه‌علمی صورت گرفته است. گویی مناطق آزاد جایی برای دوره‌های اخراجی‌های دولت است. حجت‌الاسلام مجیدرضا فولادی در حالی سکان هدایت منطقه آزاد مازندران را بر عهده گرفته است که رزومه مشخصی از او در سرتاسر نیست و فقط می‌دانیم اقتصادی‌ترین بخش رزومه وی، فارغ‌التحصیلی در رشته مهندسی کشاورزی دامپروری در مقطع کارشناسی است. حال این رزومه چه نسبتی با مدیریت منطقه آزاد مازندران دارد، مشخص نیست و حجت‌ا... عبدالملکی بابت این انتصاب باید پاسخگوی افکار عمومی باشد. حجت‌ا... عبدالملکی در شرایطی منطقه آزاد مهمی همچون مازندران که به سندر مهم شمال از جمله امیرآباد، نوشهر و فریدونکنار را در برمی‌گیرد را به دست یک مدیری می‌سپارد که به اسم «مدیر جهادی و انقلابی» وارد حوزه مناطق آزاد شده در حالی که تخصصی از لیستیک، مناطق آزاد و به ویژه بندر ندارد. در میان سابقه تحصیلی این مدیر نیز اسمی از مناطق آزاد به چشم نمی‌خورد؛ زیرا وی فارغ‌التحصیل کارشناسی(از دانشگاه آزاد قلمشهر است) و در کنار آن، تحصیلات حوزوی در مدرسه علمیه مصعبیه قم دارد. همچنین فارغ‌التحصیل کارشناسی ارشد رشته روابط بین‌الملل از دانشگاه گیلان است اما نکته جالب در رزومه این مدیر، صاحب امتیازی باشگاه فوتبال شهیدای ماکران (قهرمان لیگ برتر مازندران) است. سؤالی که در پایان دبیر شورای عالی مناطق آزاد باید پاسخ دهند این است که «مهندسی کشاورزی و دامپروری را چه به مدیریت منطقه آزاد؟»

دکتر فرشاد مومنی در گفت‌وگو با «آرمان ملی»:

نباید اقتصاد کشور به مسیر بدون بازگشت پیوسته

در دور باطل شکندگی بنیه تولید

افتاده ایم

کشور با یکی از عمیق‌ترین رکودهای

خود دست و پنجه نرم می‌کند

واقعیت این است که در شرایط

کنونی هیچ چیز برای آینده ایران

خطرناک‌تر از بحران‌های مربوط

به سقوط بنیه تولید ملی و سقوط

کیفیت محیط زیست نیست. تاکنون

بی‌شمار هشدار در باره سقوط بنیه

تولید ملی مطرح کرده‌ایم، اما با

نهایت اختصار عرض می‌کنم ما به

نام «تولید»، با روند نگران‌کننده

تبدیل کردن تولید به محملی برای

توزیع رانت و وابستگی به دنیای

خارج و تحمیل فقر بیشتر به مردم

و مملکت روبه‌رو هستیم

چه طرز گزینش مسئولانه در حیطه‌های کلیدی است. بنده به

آقای رئیس‌جمهور توصیه می‌کنم سری هم به وضعیت حمایت از تولید در نظام بانکی بزنند. در همان دوره‌ای که به‌نام رعایت حال منازل، صنعت در ایران دچار مشکل می‌شود و ریشه‌های فقر، بیکاری و وابستگی را بارور می‌کنند، سیستم بانکی هم از سراغ‌آغاز ۱۳۸۵ تا به امروز همین‌گونه با شاخص مانده تسهیلات بخش‌ها، روند سقوط سهم بخش صنعت و کشاورزی را رقم زده است، به طرز مشکوکی پشت به تولید و رو به واردات و ترویج دلالی به جای تولید عمل می‌شود و بعد هم زمان می‌گویند اولویت ما بخش صنعت است، در حالی که می‌گویم چقدر خدا رحم کرده که اولویت‌تان بخش صنعت است که از الان هم تولید کند؛ ما گفته‌اند که راجع به گاز هم در زمستان خودتان فکری برای خودتان نکنید.

در چنین شرایطی چه چشم‌اندازی پیش‌روی کشور از نظر اقتصادی وجود دارد؟

واقعیت این است که با این کیفیت برنامه، با این طرز نگرش و سطح آگاهی برخی مجریان گرمی در زمینه‌های بسیار حیاتی کشور، روشن است که ما با خروج سرمایه‌های انسانی و مادی روبه‌رو می‌شویم. بر اساس داده‌های موجود در کل برنامه‌های کشور، شاهد روند کاهنده رشد ارزش افزوده بخش صنعت هستیم. در شرایط کنونی شاهد فشارهای غیرعادی هستیم مانند اینکه سهم مانده تسهیلات بخش صنعت روند نزولی دربریش گرفته است. تمام گزارش‌هایی که با عنوان گزارش وضعیت کسب و کار در کشور منتشر شده، همواره صنعتگران می‌گویند یکی از حادث‌ترین بحران‌ها برای ما، بحران دسترسی به منابع مالی برای تأمین سرمایه در گردش مورد نیازمان است. وقتی اینگونه می‌شود روشن است رشد منفی در سرمایه‌گذاری پدیدار می‌شود و آینده کشور اینگونه به معرض تهدید قرار می‌گیرد. مهم‌ترین و مشکل‌سازترین دوره‌های باطل باز تولید کننده توسعه نیافتگی در ایران، دور باطل وارد ساختن شوک به قیمت‌های ارز و حامل‌های انرژی است. اگر این را طرح مسأله نکنید و به آسیب شناسی آن نپردازید، راه برون رفت آن هم مشخص نمی‌شود. دوره‌های باطل مهم بعدی، روند رو به تنزل شکندگی‌آور بنیه تولید کشور و محیط زیست و دوره‌های باطل با منش گسترش و تعمیق فقر و نابرابری است، اما راجع به هیچ کدام از این دوره‌های باطل حرفی به میان نیامده است. وقتی حرفی به میان نیامده است، آگاهانه یا ناآگاهانه، دلشان می‌خواهد این مناسبات استمرار داشته باشد. اگر چنین مناسباتی استمرار یابند صمیمانه و خاضعانه عرض می‌کنم اوضاع و احوال کشور مان می‌تواند نگران‌کننده شود. باید تمهیدی اندیشیده شود که با محوریت صاحبان اهلیت علمی و حرفه‌ای و با مشارکت دانایان برنامه با کیفیت داشته باشیم و از اقتداری که وجود دارد، بلکه برای ملزم کردن همگان به تمهید لوازم تدوین آن برنامه و اجرای با کیفیتش استفاده کنیم. اگر این شرایط رخ دهد، می‌توان به سمت آینده پرافتخار حرکت کنیم.

آرمان ملی – احسان انصاری: «مهم‌ترین و مشکل‌سازترین دوره‌های باطل باز تولید کننده توسعه نیافتگی در ایران، دور باطل وارد ساختن شوک به قیمت‌های ارز و حامل‌های انرژی است. اگر این را طرح مسأله نکنید و به آسیب‌شناسی آن نپردازید، راه برون رفت آن هم مشخص نمی‌شود. دوره‌های باطل مهم بعدی، روند رو به تنزل شکندگی‌آور بنیه تولید کشور و محیط زیست و دوره‌های باطل با منش گسترش و تعمیق فقر و نابرابری است. اما راجع به هیچ کدام از این دوره‌های باطل حرفی به میان نیامده است. وقتی حرفی به میان نیامده است، آگاهانه یا ناآگاهانه، دلشان می‌خواهد این مناسبات استمرار داشته باشد. اگر چنین مناسباتی استمرار یابند صمیمانه و خاضعانه عرض می‌کنم اوضاع و احوال کشور مان می‌تواند نگران‌کننده شود. باید تمهیدی اندیشیده شود که با محوریت صاحبان اهلیت علمی و حرفه‌ای و با مشارکت دانایان برنامه با کیفیت داشته باشیم و از اقتداری که وجود دارد، بلکه برای ملزم کردن همگان به تمهید لوازم تدوین آن برنامه و اجرای با کیفیتش استفاده کنیم.» جملات ذکر شده اظهارات دکتر فرشاد مومنی، اقتصاددان در تبیین چشم‌انداز اقتصاد ایران در گفت‌وگو با «آرمان ملی» است. مومنی در این گفت‌وگو به مهم‌ترین چالش‌های پیش‌روی اقتصاد کشور اشاره کرده که در ادامه می‌خوانید.

آن وقت نتیجه این شده آنها که می‌توانند از کشور خارج شوند، اینجا احساس بطلت می‌کنند و با دلقوری کشور را رها می‌کنند و می‌روند و آنها که می‌مانند برای خود افسردگی ایجاد می‌کنند و مملکت را از وجود خود محروم می‌کنند. دوستان مرتباً مصاحبه می‌کنند و می‌گویند ما در مالیات‌ستانی تا چه اندازه جلو هستیم. در حالیکه به‌لقبا توجه نمی‌کنید. گزارش می‌دهید که در شرایطی که کشور با یکی از عمیق‌ترین رکودهای خود دست و پنجه نرم می‌کند، مواضع اصابت این مالیات‌ستانی‌ها کجاست؛ چرا درحالی که در تمام دنیا اتفاق نظر وجود دارد که بالاترین سطح نابرابری‌ها در دنیا، در توزیع ثروت وجود دارد و عادلانه‌ترین وضعیت توزیع، در توزیع فقر است، نظام مالیات‌ستانی ایران درست واژگونه عمل می‌کند. بیش‌ترین سهل‌انگاری‌ها را در زمینه مالیات‌ستانی از ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه مردم که هم فرودست هستند و دائماً با این سیاست‌ها فشار معیشتی روز افزون را تحمل می‌کنند وارد می‌شود. البته انصافاً کارهای ارزشمندی شده گزارش هم می‌کنند که چقدر ثروت‌های بلااستفاده و خدا می‌داند با چه کیفیتی انباشته شده دارند و بیش‌ترین فشارها را بر مالیات‌ستانی از مصرف، یعنی عامه